

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Пересправи про торгові договори.

(X) Як відомо, підчас вторішньої літньої сесії державної ради покінчила лише угодова комісія свою роботу, а цлова не довела діла до кінця, лишивши кільканайцять тарифових позицій неполагодженими. Сегорічна обструкція ческа не дозволила сего діла посунути впередані на одну пядь, а тимчасом наближає ся необхідна конечність віднови торгових договорів особливо з Німеччиною й Італією. Без огляду отже на сей застій в державній раді почало правительство минушого понеділка в Берліні пересправи з Німеччиною, щоби тим обезпечити державні інтереси і сі пересправи потривають до половини червня, а відтак почнуть ся переговори з Італією. Все те діє ся без огляду на се, що цлова тарифа австро-угорска недовершена, що між Австрією а Угорщиною не дійшло до угоди, хоч як-раз цлова тарифа і австро-угорска угода повинні бути підвалинами торгових договорів. Австрійско-угорські відпоручники пішли до Берліна яко повновласники держави, котра має свої економічні потреби і они будуть мусіти сі потреби належно заступити мимо всіх трудностей і перепон, які спинюють розвиток державних справ.

Задача австро-угорських відпоручників не є легка, бо хоч тут мають они діло з союзними державами, то сей союз, сі приязні відносини не зменшають трудностей задачі, і тут має свою вагу приповідка: брат собі рад, сестра собі несла.

Передовсім трудність насуває німецька цлова тарифа особливо з цлом на пшеницю, жито, овес і ячмінь. Нова цлова тарифа німецька неперечно спинить вивіз збіжжа а особливо вельми шкідливо вплине на вивіз ячменю. Але й на інші галузи австро-угорського господарства налягла німецька цлова тарифа важким тягаром. Окрім збіжжевого цла накладає она високе цло на вивіз товару і мяса і інші тягарі, де перше була цлова свобода, як н. пр. на дріб, яйця і т. д. Дотеперішня ветеринарска конвенция приносила також Австро-Угорщині значні шкоди, бо мала ріжні прогалини і такі, неясні постанови, котрі можна було всіляко толкувати. Відпоручники Австро-Угорщини мають отже порученє довести до таких постанов, котрі обезпечували би льояльне додержуванє прийнятих зобовязань.

Торгові договори мають основувати ся на обоїлнім порозуміню, а се порозумінє є тим трудніше, позаяк тарифи не уложєні в таким виді, щоби можна їх прийняти в договорах. Відпоручники будуть отже приневолєні бачно змагати до сего, щоби osiąгнути корисні услєва а з другого боку не до розриву договорів і до цлової війни.

Німеччина не виповіла договору, але вже в грудні 1902 мала свою нову тарифу цлову і стоїть тим способом узброєна. Щоби не цереривати торгові звязи, вступила Німеччина на нову дорогу не лише супроти Австро-Угорщини, але й супроти Росії, Італії, Бельгії і Швайцарії. Поки дотеперішній договір буде урнений, має підготувити ся новий. Німеччина не хоче вимушувати так само як і Австро-Угорщина признати односторонних інтересів, але й не може зречи ся таких услєвів, котрі би пособляли розвиткови питомої продукції. Вимушуванє не довело би до порозуміння і до заключєня договору. Головно буде тут розходити ся о уступки що-до збіжжевого цла і відпоручники австро-угорські будуть старати ся се виведати, хотьби гр. Білов мав ще відкликувати ся до парламенту і єму подати до відомости, що з такими цлами заключєне договору не є можливе. Вступні пересправи договорні не доведуть ще до рішеня, а в половині сего місяця сі пересправи будуть перервані. Час, в яким договір може бути виповіджений, кінчить ся, а тоді також правительство буде приневолєне рішити сю справу з державною радою або без неї, а се буде зависиме від її спосібности до роботи.

Відносини в наших середних школах в світлі класифікації.

До чисто об'єктивних статистичних обчислень, які ми вже подали за «Учителем», на підставі урядового звіту Ради шк. кр., долучає тепер орган Педагогічного Товариства деякі подібні дані оперті на таблицях класифікаційних (З. 4. 7).

З гори випаде однак з річевих зглядів зазначити, що висліді класифікації і їх процентові відношеня не можуть самі собою рішати єще о ведєню закладу, о постугованю і характері збору учительського, о молодежи, єї спосібностях і пильности і о многих інших чинниках, що стоять в якій будь звязи з середною школою. На висліді класифікації в обох курсах, як не мєнше при іспиті зрілости і при іспиті вступнім валиває много обставин, бож всяка класифікація є і буде всегда релятивною, зависимю від складу збору учительського і від кожної генерації в класі. В однім і тим самим закладі випадає часом класифікація одної класи инакше як другої, себто в одній лагіднійше, в другій острійше.

Для об'єктивности і всесторонного освітленя вислідів класифікації, хоть їх як слід не можна всюду і всегда заналювати і пояснити, перейдем поодинокі чинники узглядяючи найновіші стремленя з царини педагогії і дидактики як і статистичні обчисленя і порівнаня.

Возьмим вперед під увагу висліді класифікації в низших а в висших класах.

Пересічно єсть оцінка поступів в низших класах, в I і II, відтак в III кл., а дєнеде і в V на позір острійша і безгляднійша чим в паристях класах (IV або VI). В першій кл. розвиває ся часто вдача і спосібність хлопця дуже поволі. Особливо борєсь сільска дитина на кождім кроці в перепознами, себто з новим світлоглядом, з новими предметами шкільними, з инпою методою і т. д. Она прямо засниває з початку новими вражіннями і приходить дуже поволі до рівноваги духа. Навпаки міска дитина приймає скоро вражіння, які єї по часті вже знаві, і могла би та і повинна би робити в науках як-раз хороші поступи; тимчасом місто займає єї всі-

лякими забавами і розривками та відводить єї від атмосфери шкільної, так що она ідуци за струєю рухливого і єї добре знаного товариського житя, замало дбає про школу, не віддаєє єї з таким посвяченєм і такою пильністю чим сільска дитина і кидає часто-густо душну школу, не покінчивши як слід студій.

Виходить з сего конечна потреба, занятись сільськими дітьми в першій і другій класі щарійше, впроваджати їх з батьківською печаливою в новий світ і пклуватиєє ними на станції або в бурсі та школі невпинно. З добре і свідомо ведєних селянських синів виходять, як досвід і істория учать, перші світїла та наші гордоці; тому облатить ся справді пожертвувати для них час і здоровє. — В III-ій а ще більше V-ій кл. мави вже до діла з переходовим віком у хлопців, який зовуть Німці Flegel- або Bengel-jahre. Крім того є ті класи для нових предметів (грєки в III-ій) як і відмінної системи наукової (III—V) то — середній стєпень і невзаче перехід від низших (I і II) до висших клас (VI—VII) справді тяжкі і для слабших талантів прямо неперемимі. Річню родичів є дати таким хлопцям дома наукову поміч. Класифікації в тих класах погіршають часто загадні процентові відношеня в цілім закладі. — До того приїде і ся причини, що до галицьких середних шкіл тиснуть ся дуже часто цілком неспосібні хлопці — а то з сєї причини, бо нема для них инших фахово-практичних шкіл в місци пробуваня їх родичів або дєсь поблизько; часто згляд на єуспільну позицію родини і якийсь хибно понятій вєстид не позволяють родичам післати хлопця відразу до промислу, купецтва чи ремєсла. Такі неспосібні або нерозвинєні хлопці впливають дуже невідрадно на погіршенє класифікації як не мєнше і на обвиженє ровєни науки і знаня в класі.

Дальшим чинником в наших ненормальних відносинах шкільних є убожество молодежи. Та причина є часто-густо ключем до розвязаня многих тайн, хиб та недуг і то як-раз у рускої молодежи шкільної. Хлопчина, котрий живе кілька літ в голоді і холоді, без печаливої опіки і тактичного, свідомого педагогічного ведєня — може нераз зійти на взу дорогу, понасти межи шкідливе товариство, затроїти себе і другим ум радикально-соціалістичними*) переконаньями і бажаньями, може скривити раз на все свій характер і світогляд. Говєне за лекциями підриває дуже часто слабе здоровє і кидає неодного хлопця в обійми грудної або иншої невилічимої недуги. Ті пробє огнєві виробляють пересічно в нашій молодежи сильну самостійність, замилованє до праці і знанє людий та світїа, по всеж они криють в собі много скель підводних і отруй та впливають нераз некорисно на висліді класифікації. Очевидно antidotum до тих перепон і небезпєк для єуспільного розвою молодежи подають наші бурєи і інститути та «Шкільна Поміч», які основались вже майже в кождім містї і дають многим а многим селянським та учительським синам захист та підмоги. Ті інституції оказують ся однак на наші відносини і в порівнаню до зросту шкіл в західній Галичині недостаточні а в деяких місках удержують ся (або попали сюди в фатальній хвилі) в руках наших

*) Тут говоримо лиш о такій можливости, чим ще ліяк не констатуєє такого факту, бо не віримо прямо в се, щоби наша молодіж видалась в обійми скрайних елєментів, наколи має перед очима науку і працю над своїм освітлєнем.

ворогів-рenegатів, котрі виховують молодіж в ду-сі негациї, ненависти до рідної мови, та в безідейній атмосфері на зрадників власного народа і поспаків нашого ворога. Безперечно страти і шкоди нанесені таким вихованем остають невилічними, бо хлопець, котрий з малку чув лиш слова наруги і цинізму, не потрапить в дальшій борбі о хліб насущний освідомитись і навернутись на дорогу народної праці і ідеї та хотьби шанованя народних святотців. Русини мають проте святій обовязок спиняти і нищити а бо-дай обмежувати ту неморальну і безідейну пра-цю наших ренегатів над вихованем нарибку мо-сквофільського, — бо іде тут вікнці о ратоване хотьби чистоти серця і характеру в молодім не-свідомім поколіню. Користи і потіхи — очиви-дно дійсної, моральної — не має з сих перевер-теїв і польска суспільність, хоть творить їх сво-їми поплечниками.

Дальше впливає на гірші виследи класифі-кації переповнене по наших школах. Річ тут доволі ясна. Если класа числить 60—70 учени-ків (місто нормального числа 30, а найвисше 40), то о спільній праці в школі, о індивідуальнім вихованю, себто пізнаваню вдачі і способностей кожного ученика, о постійнім контролюваню поступів в інтересі самої науки нема і мови. Учитель, хотьби найревнійший і найлучший, стає перед такою масою безрадний. Поправа задач в низших класах, яких припадає в кождім язи-ковім предметі чотири на місяць, абсорбує в високім степені час і здоров'є — так що навіть кріпкий і молодий учитель упадає під тягаром тих тяжких обовязків. О перетравленю кожної партії наукової годі і говорити, а де нема спіль-ної праці в самій школі, де наука сходять на задаване і питане — там дієсь лихо.

Делегациї.

Сесия делегациї зближає ся до кінця. Ав-стрійські делегати ухвалили передвчера окупа-ційний кредит і етат маринарки та тим самим покінчили свої мериторичні праці. Тепер віддуть ся тільки на формальне засідане, щоби сконста-тувати згідність ухвал угорської делегациї. З опо-дішної дебати, в якій тільки кілька делегатів підносило опозиційні голоси, визначійшим мо-ментом була єдино промова команданта мари-нарки, адмірала бар. Спава, в якій він реагував на ріжні, підчас дискусії піднесені закиди.

Бар. Спава висказав ся, що военна мари-

нарка більше менше за півтора року буде мати те саме число панцирних кораблів, що в поча-тку 70-тих років. Вложене надвичайних кредитів на оруженє в сегорічний бюджет буде мати сей наслідок, що необхідно потрібні замовленя для маринарки зможуть перевести ся в чотирох, за-мість в чотирнайдцятьох роках. Справдїшна ко-ристь безпроводочного приступленя до робіт бу-дови лежить в тім, що военна маринарка буде в найкоротшій часі способна до бою та буде по-сідати відповідну флоту торпедовців найнові-шої конструкції. З другої сторони монархія тра-тить з причини сего можливість, користати в проявляючих ся без сумніву улїшенє найбли-зших літ, але сеї некористи, в виду наглагої по-треби скорого доповненя боевої готовости мари-нарки, не можна ніяк оминути.

Після єще кілька заміток команданта мари-нарки у відповідь на жалоби поодиноких деле-гатів, прийнято етат маринарки в подрібнім чита-ню. По голосованю давали виясненя єще міні-стер війни Пітрайх і генерал-майор Кробатин. Кінцеве засіданє австрійської делегациї відбуде ся у вторник слїдуючого тижня.

Япаньско-росийска війна.

На Ляутуні.

З росийської сторони нема жадних вістей з поля битви. «Русскій Инвалид» звертає ува-гу на сю обставину, що забрані Япанцями гар-мати під Кінчу походили від Китайців і хотяй виконані в фабриках Крупа, то належали до рі-жних системів, так що майже до кожної гарма-ти треба було окремо вишколеної обслуги. Тому вже давнійше застановляла ся військова упра-ва, чи не заступити би їх гарматами росийської си-стеми, але оставлено їх тому, що Китайцям ви-добрано також знатні запаси амуніції, придат-ної до тих гармат. Росияни оставили тепер сі гармати Япанцям, вчинивши їх вперед, розуміє ся, неужиточними. Як китайські втікачі з Талієн-вану розповідають в Чіфу, Росияни опустили Дальний 26. мая, знищивши вперед урядові бу-динки, залізничі мости і комунікаційний мате-риал, а також капонірку «Бобр» і два торпе-дівці. Інша верзия каже, що ті кораблі переве-зено до Порт-Артура, а знов Япанці твердять, що тільки мости знищено, а будинки і вагони оставлено ненарушеними. Япанці похваляють ся також, що вже виводили 1500—1600 росийских мін в Талієнваньскім заліві, але ледви, чи в та-кім короткім часі успіли би сего доконати, бо

прецінь до 26. мая перешкоджували би їм в тій роботі згаданий «Бобр» і торпедівці. Япанці при-готовлюють ся до облоги Порт-Артура і стяга-ють в тій цілі тяжку артилерію на Ляутун. Они такі певні свого успіху, що япаньський по-сол в Пекіні запитував вже китайске правитель-ство, чи схоче назад ревіндикувати Порт-Артур для себе, чи він має остати ся в посіданю Я-панців. Се виглядає на нахальну перехвалку, бо в другої сторони б. командант «Петропавловска» капітан Яковлев ось як висказав ся до співро-бітника «Руси», на запитанє, в яким настрою він лишив оборонців Порт-Артура після гибели «Петропавловска»?

— В такім самім знаменитім, як і перше. Бо і задля чого їм инакше почувати ся? Порт-Артур так укріплений, так заосмотрений всім, як належить, що Япанцям нічого і думати про те, щоб его взяти. Ніколи они его не возьмуть. Ніколи!

Скупі вісти з Манджуриї.

Рапорти Куропаткина і Сахарова предста-вляють положенє так, що Япанці не рушають ся зі своїх становиск, а тільки висилають мен-ші відділи задля відпору підздам козаких со-тець. Однак в тих стрічах з козаками япань-ської кінниці рішучо не веде ся. Натомість похо-дзя з англійского жерела вістка доносить, що в Такушану відділ 8—10 тисяч війска помаше-рував для скріпленя позицій коло Фенванчену. Упірно удержує ся також твердженє, що Куро-паткин рушив на полудне, а навіть там звів би-тву з Япанцями, яка покінчила ся для него тяжкими стратами.

Настрій.

Ввиду сего повільного, а для Росії все та-ки некорисного ходу війни, росийска преса з енергією протестує против всякого накидуваня Англійцями та Американцями з проєктами ін-тервенції. Акцентують з натиском се, що навіть евентуальний упадок Порт-Артура не управнив би нічим виступати тих «приятелів» в роли роз-ємників, які перед початком війни відиграли ро-лю підсучачів. Коли они не мали згляду на всесвітній мир та евентуальности війни, зажи-гаючи єї, то тепер нехай не спішать ся з ратун-ковою акцією, бо Росия не спічне, доки сама не потушить того огня і на руїнах япаньської могутости не уґрунтує тревалого мира на дале-кім Сході.

Др. Андрій Чайковський.

НА ОЛИМП!

Наближала ся осінь. Та прикра, дощева, непривітна осінь наша, що то дрібнесеньким до-щиком просіче найгустійшу свитину до шкіри живої, а густою мракою очи виїдає.

Наші Карпати так густо обвились хмарами, що їх зза туманів не видко.

В таку непривітну днину, що дуже захо-чує до самоубійства, сидів старий Зевес на найвисшій шпилью Говерлі нашої і тяжко задумав ся. Він був дуже прибитий, згорблений і марний. Руки у него дрожали як в лихорадці, а на лиці колись то пухенькім, лише жовта шкіра до кости прилипла. Біля него лежав пощербле-ний грім, якого він уживав місто костура.

Від часу, як по нараді боги олімпійські боялись заверухи македонської, розбрились по божому світу, Зевесови ні раз не велось. Він заанґажував ся був до електричного трамваю, та працював первісно при моторах в централь-ній стації. Однак скоро запримітили, що він дурень і не розуміє діла, бо на запитанє якогось молодого практиканта не знав, що то є напняте електричне, а коли сей заговорив о + і — елек-тричности, то Зевес хиба баньки на него витрі-щив. Тоді практикант каже:

— Ви, татусю, є, за шпепрошенєм, дурень. Не штука вам було во время оно побивати смертних громом, як ми мали готову електрику в хмарах, тай коли ще Едісона, а навіть Франк-ліна не було. Мудра жена, як є міх пшона. Але роздобути електрику тут на землі, то штука, я

тут не маю ніякого діла для вас. Відтак таки зараз полентав ся практикант до директора, з лепортом. Так і так, каже, старий є дурень, його годі лишати при машині, ще якої халени наробить, а я відповідати му за § 335. з. к. Возьміть собі його до чорта.

Директорови жаль стало старого. Він по-думав, що й ним невдовзі так само коверзувати муть, як постарієсь дужче. Жаль йому було ко-лишню силу Олимпу пускати так на зелену тра-ву, тож устанював старого Кронієнка моторовим.

Та тут ще гірша халепа. Старий не знав, як орудувати підоймами при трамваю, та раз на скрутї біля почти трохи не вивернув воза, а під волоскою церквою розіхав жиди.

Директор налякавсь о свою шкіру, взяв старого від руку та заставив вози смарувати.

Тут вже годі було старому видержати. Не то що замастив одєжу олієм і виглядав як дог-тяр, та ще і спина боліла від того, що заєдно згинав ся. А то ще другі смаровози глумились з старого і посилали то за горівкою, то за тю-тюном.

Не видержав і пішов директорови дякува-ти за службу.

Директор рад був з того, що так легко не-потреба позбув ся. Виплатив йому за цілий мі-сяць, та ще додав дві коронї на табаку. Зевес волочив ся по улицах Львова, поки його не при-арештувала поліція як волоцюгу. На поліції подав Зевес, що не тямить, кілько йому літ, мабуть більше тисяча, що замешкалий був на Олимпі, що батько вже помер і звав ся Кро-нос, а матери таки не затамив.

Комісар, що саме урядовав, взяв його за дурного, бо деж воно можливе, щоби людина при галицьких злиднях жила тисячу літ. Він

сердечний не міг прочитати його грецького та ще Гомеровим диялектом писаного паспорту і велів його опять замкнути, поки справа в уря-довій дорозі не вияснить ся і не сконстатує ся урядово його місця приналежности, куди-б його післати цюнасом. Паспорт післано через намі-сництво і раду шкільну краєву в універзитет, бо ніхто не вмів гаразд розібрати тих кар-лючків.

З того вийшла сензация між ученими львів-ського універзитету. Довго спорили над форма-ми і не могли розібрати всіх аорістів, яких не було вже в ніякій граматці. Аж один учений сказав таке:

Се фальсифікат. Подлинний Зевесів пас-порт находить ся тепер в бібліотеці парискій, куди його привіз Наполеон, як вернув з Єгипту. А до Єгипту він дістав ся ще за Птолемея I, що то був фельдмаршалом у Александра Вели-кого. Тоді старий Зевес, дужий парень, зробив собі прогульку incognito потай Юнони з одною касперкою каварьяною з Атен до Єгипту.

Коли саме воркували під пірамідою Хеопса, Юнона підглянула його неприсутність і в одній свідничині махнула сюди за «старим грішником». Який вона там прочитала йому отчешаш, Гомер о тім соромить ся писати. То лише було яко певність історична на папірусї записана, що Зевес втікаючи перед розлюченою бабою, полишив свитину, де був захований па с порт і втік мов кіт від сала.

На другий день найшли паспорт пастухи від верблудів і передали Птолемеєви.

Птолемеї зрадїв, що мав такою гостя у-свому царстві і велів паспорт заховати в одній святині єгипецькій.

Так доказує учений додаючи з насмїшкою,

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця про-
симо наших Вл. Передплатників о скорє відновле-
нє передплати, зглядчо о вирівнанє залогностей
та о приєднуванє нам нових передплатників.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Васи-
ска; рим.-кат. Квірина. — В неділю: руско-кат.
Михайла; рим.-кат. Флорентії.

— **Завтрішний концерт львівських Соколів** запо-
відає ся на причуд гарно. Всі обставини
складають ся на єго поводженє. Добір програми
і знамениті виконавці — а в слід за тим чи-
слєннє закуплюванє білетів. Концертна частина
програми, зложена з незаних нашій публиці
композицій, спочиває в руках симпатичних і
славновісних концертанток і концертантів, як
п. проф. Ясеницької, п. н. А. Крушельницької, п.
Волошина. Орхестра 15. п. п. відіграє новий, не-
званий нашій публиці вальс «Русалка» укладу
д-ра Я. Лопатинського, а хор «Бояна» має від-
святити нову композицію (с. *) зладжену наро-
чно на концерт «Сокола». Гімнастика пописова
буде заступлена трема точками, з яких одна
від самого єї першого оголошеня викликала не-
чувану сензацію — се виступ станиславівських
дорогих гостей Соколів. Вправи малехівського
«Сокола» з сикавкою і драбниками будять також
оправдану цікавість. Можна отже надіятися, що
сала Фільгармонії буде завтра повна публиці,
та що Львовияни не дадуть ся завстидати Тер-
нопільцям, де концерт «Сокола» повторять
другий раз, та Станиславівцям, які два рази то-
го самого дня заповнили битком салю на ве-
черку станиславівського «Сокола». Гарна погода
дає можливість також нєльвівській рускій інтелі-
генції загостити на завтрішнє сокільське сьвято.
Початок концерту о 7½ год. вечер. Білєти мож-
на набувати нині вечером в «Соколів», а зав-
тра в суботу від 3. год. попол. в касі Фільгар-
монії.

— **Пописовий вечер „Сокола“ в Станиславові.**
(Допись). Вчера дня 2 червня відбув ся в Ста-
ниславові в сали ім. Моношчин вечер станисла-
вівського «Сокола». Вечерок почав ся промовою.
Друг Тимяків зазначив у вій, що товариство за-
в'язало ся перед двома роками і виступає нині
в первий раз, щоби виказати свою діяльність.
Соколи мають збудувати шлях, котрим має
прийти добро і доля на Русь.

На естраду вийшли наймолодші будівничі
сєго шляху, одинайцять хлопчиків 5—11-літних
в синих жупанцях, жовтих штанцях по коліна і
темно-жовтих панчішках та мєштях. Уставились
під доглядом друга Малиновича, переробили 4
складки 8-тактових вправ вільних під такт ко-
ломийки. Малий розмір естради і обавна перед
порохом не дозволили вибрати вправ скокових,
бігових або такої гри, при котрій рухи дїтний не

що Греків вже кілька разів приловили на фал-
шованю божеських паспортів. Заки ся справа
в'яснила ся в урядовій дорозі, Зевес сидів в
арештах міських і дожидав своєї долі.

Поліція віддала справу Секції III задля
фалшивого мельдунку і Зевеса засудили ще на
єім дїб арешту.

Та відтак такі справа не злагодились. Зе-
вес твердив упрямо, що він є родом з Олимпу,
і тудя треба було виготовити цюпас. Та опять
злякали ся, що кошти транспорту будуть за ве-
ликі. Тож порадили собі так. Комісар прикликав
старого і каже:

— Ось тобі дїду дві корони з фонду інквізи-
ційного — йди собі до чорта, куди знаєш, лише
не волочи ся мені по улицях Львова, бо як те-
бе ще раз прихоплять, то почорнієш... махай!

Старий аж зрадів, коли побачив себе за
брамою поліції. Відтхнув повною грудєю і не
дав собі два рази казати. Махнув не оглядаю-
чись, за місто. Та його тягнуло усе до високих
гір, що нагадували йому миленький Олимп. Та й
тут йому не вело ся. Коли видрапав ся на яку
гору і йому здавало ся що се найвища, то по-
бачив зараз і висші і невдоволеній, задиханий
мандрував без упину дальше аж зайшов на Го-
верлю.

— Дальше не годен, сказав сам про себе,
лягаючи на вохкій землі — буде з мене, тут
мені і загинати....

Поклав ся горілиць і дивив ся в мрячне
небо і став згадувати колишнє...

(Дальше буде).

були би вимушені але більше відповідні для ді-
точої свободі і рухливости. Опісля Сокіл мі-
щанський з Тисьмениці в маршаркових одягах,
європейского крою з синими лєнтами через гру-
ди переробив 16-тактові вправи вільні поправ-
но мимо того, що стижило їх за скорє темпо
музики. З меткостью і зручно вийшло відтак 9
Соколів в личаках, довгих білих штанах обтисне-
них в долі волоками, в чорних сердаках з рука-
вами. На синих лєнтах через груди виднів ся
напис «Сокіл в Пацикові». Чотири пірамідки з
доповняючих себе трійок були з артистичним
смаком уложені і так справно виконані, що вид-
ці радо простили мале непорозумінє при одній
установі. На естраду посипались цвєти і вінці, а
сала лунала від оплесків.

Виступили Соколи з Боднарова. Вісім па-
рубків в доколінних сорочках, високих, тяжких
чоботях, чорних камізельках, з червоною гарасів-
кою під шиєю, вивинуло чотири рази по 16 так-
тів топірцевими палицями. Особливо трєта і че-
твєрта складка вправ були облудмані на підставі
рухів характеристичних для топірця. На поручках
виконав Сокіл зі Стриганець заніжку, пливацький
звис з заніжкою і ножиці з передніжкою. Зі-
скоки були всі в бік правий. Взірцево випала
також четвєрта вправа на поручках, пірамідка,
утворена всіма десятима парубками. І сей «Со-
кіл» прийшов в одязі свого села: в черевиках,
сорочці по коліна і чорній камізельці.

З черги виступив хор зложений з дівчат,
молодиць та чоловіків і відсвятив концертно пі-
сню «Ой під гаєм, гаєм зелененьким». Щоби за-
тишити оплески публиці, відсвятив хор єще: «А
звідса гора, звідса друга» і «Ой ти поїхав,
мене занєхав». Школа, що не найшов ся в селі
пєвнійший сопран. Цілість була би тоді випала
єще гарнійше. Енергічний дїрїгентці, п. Олексан-
дрі Домбчевській, що в Викторів, приході свого
батька, випколила сей хор, вручено прєгарну ки-
тицю цвєтів.

В сїракових, темних сердаках без рукавів,
в довгих, білих сорочках, чоботях з холявами
вимащєрувало десять струнких лєгінїв. На чер-
воних лєнтах через груди видїла напись: «Січ
в Товчівцях». Їх вправи з топірцями подїбно
як і вправи боднарівського «Сокола» суть ори-
гинальним помислом станиславівського начальника.
Уклад вправ на всі чотири сторони вимагав
праці і докладности рухів. Виконанє могло вдо-
волити найвибагливішого видця. Мотиви в вправ
лїсками були получені з розмахами, відповідаю-
чими такому оружю, як топорєць. Тут є поле
до укладу принадних вправ. Треба лише визи-
скати підскоки, прискоки і похили туловища,
утворити вправи, щоби один ряд нападав, а дру-
гий боронив ся і топірці зробити не з білого,
лише з темного дерева і окрасити кєлєпи бли-
скучими бляшками.

Се не гєзєлі гнучкі а легєнькі — се Со-
кілки виринули перед очьма счудованих видців.
Ключ розпурхнув ся в два ряди по 5 красавиць.
Вправи обох рядів булавами, доповнялись симе-
трично. Уклад вправ свідчив о незвичайнім
артистичнім смаку станиславівського кружка учи-
тельського. Приманчиві стати... Тут треба вку-
ситься в язик і мовчати. Хто хоче переконатись
о тим, що «гімнастика є поезією тіла», нехай
поспішить на вечер львівського «Сокола» в су-
боту 4. червня: Станиславівські Сокілки дали ся
упросити до виступу на тим вечерку.

Як послїдну точку програми члєни стани-
славівського «Сокола» виконали п'ять пірамїдок
на двох драбниках, розважно, спокійно а певно.
Трєта і п'ята пірамїдка були незвичайно гарні.
Се опис того, богатого у гарні вражїва вечера.
Кождий, хто укладав до публичних виступів ру-
хові вправи, хто вичував дружнї і старав ся
о поправнє виконанє рухів, знає, кілько то труду
і часу коштує. Учительський кружок станисла-
вівського «Сокола» мав однак не з одною дружи-
ною до роботи, але з вісьмома. Станиславівські
Соколи можуть бути горді, що перейшли вже зна-
чий шмат дороги вперед. Вкінци додам, що
публиці на обох вечерках, пополуднєм і вечер-
нім, було много, а одушевленє вправами находи-
ло свій вислов у грїмких і беззастаних опле-
сках. На се сокільське сьвято прийшли зі Львова
дві в сердєчних словах зладжені телеграми з
привітом від львівських Соколів — станисла-
вівским Другам, а від львівських Соколів — стани-
славівским Другиням.

Бб.

— **Просьба до Преосв. Владики о. Хомишина.**
Із Угорник під Станиславом пишуть нам: Уже
минуло пів року від смерти покійного нашого
пароха, але о сталім обсажденю нашой парохії
анї чутки. Як читаємо в газетах, інші парохії
уже по другий раз в тим часі повиходили на
конкурє, наша парохія хоч може найлучша на
цїлій повіт, має бути призначена для якогось
молодика-своєка... що йно висвятят ся і тому
має бути опорожнена так довго, доки згаданий
своєк буде міг подати ся на парохію. Наші два
сєла — понад 2000 душ, — дві церкви і дві
школи мають вправді «завідателя» в особі сина
пок. нашого пароха, але що тойже є сучасно і
урядником в Консисторії (!) в Станиславові, де
по цїлих днях працює, тож парохія наша «заві-
дує ся» сама. Се оно дуже гарно, брати нараз

дві пенсії за одну роботу, але годі робити на-
раз дві служби, одну в Станиславові де певно
даром не платять, а другу в Угорниках та Ми-
кетинцях. В сїм нашім невідраднім положєнню,
ми звертаємось з покїрною просьбою до нашого
Преосвященного Владики, щоби нам дали ласка-
во чим скорше сталого душпастиря, який би
пильнував нашой парохії. — *Смирні парохіяни
Угорник і Микетинєць.*

— **Із Станиславова** пишуть: Українсько-рускі
товариства в Станиславові рішили устроїти в
другій половині червня с. р. в честь Преосв.
єпископа д-ра Хомишина між иншим привіт-
ний концерт. На концертї відсвятять ся: «Кан-
тата», слова Ярского, музика Січинського, «Бла-
жен муж» Бортянського і «Хустина» Шевчен-
ко-Топольницький, всьо в супроводі військової му-
зики під батуютою о. Остапа Ніжанковського. Що-
би скріпити хори «Станиславівського Бояна», ви-
дїл того товариства просить отсим всіх руских
мєломанів так пань, священників, учи-
телїв народних і т. д. особливож станиславів-
ської дієцєзї, щоби зводили взяти чинну участь
в тим концертї і в тїй цїли надїслали зголошеня
на руки д-ра Віктора Слонєвского, п. к. адюнкта
судового в Станиславові, почім сєйчас одержать
потрібні ноты і програму передконцертних проб.

— **Із Тернополя.** доносять: Дня 12. с. м. відбу-
де ся другий популярний попис руского «Со-
кола» в сали «Міщанського брацтва». — Дня
19. с. м. устроює «Тернопільський Боян» в сали
«Міщ. Брацтва» ювілейний концерт в
честь М. Лисєнка — Головою «Міщанського
Брацтва» вибрано на заг. зборах дня 15. мая о.
Волод. Громницького.

— **Пожарний „Сокіл“ в Крєхівцях,** станиславів-
ського повіта, засновано на статуті львівського
«Сокола». Намієництво вже затвердило статут.

— **В Дубівцях,** тернопільского повіта відкрито
нову Читальню «Просьвіти» заходом о. Дні-
стрянського. На І загальних зборах вписало ся
в члєни Читальні 80 осіб. Тернопільська філія
«Просьвіти» вислала на заг. збори яко свого
відпоручника проф. Ом. Терлецького.

— **Із Зборова** доносять, що Тарасовий вече-
рок, заповіджений на день 5. с. м., відложено
на пізнійше.

— **До „Сокола“ в Денисові** — пише «Поділь-
ський Голос» — приїхали в неділю дня 29. мая
с. р. делегати львівського «Сокола» други Сіак і
Флюнт, і делегати тернопільского «Сокола» друг
Вітошинський та пані Вітошинська, як рівнож
надїхало дуже много гостей з околичних громад
в тїй цїли, щоби взяти участь в практичнім кур-
сі пожарництва, котрий мали перевести львівські
делегати. На жаль уливий дощ перешкодив тїй
гарній науці, так що доперва о год. 6. зібрала
ся сотка дєнєсївських Соколів під проводом сво-
їх четарів і виконала на команду друга Сіака
справно муштру, та вільні вправи. По вправах
держав друг Сіак в сокільни виклад: про рато-
ване в наглих випадках. З Денисова удали ся
львівські делегати до Плотичи і Таурова в бере-
жанським новітї, де однаковож староста гр. Дє-
душицький заказав походу Соколів, вправ гімна-
стичних і науки з сикавкою на вільнім повітри.
Той сам конституційний, польский староста за-
боронив сьвятїчникови в Таурові релїгійного по-
ходу в дни 3. мая до крєста!

— **Вшепольські ідіоти.** Як Поляки устроюють
що другий день «народове обходи» з походами,
музиками і криками — то гаразд, а як Русини
в Тернополі сьвяткували знесенє панцини, то
Słowo polskie написало ось що: «Русини (в Тер-
нополі) устроїли шопку (!) на памятку занєсеня
панцини; пізним вечером «ruski inteligentniki»
перєбрані за хлопів на чолі парубків і пастухів
машєрували по улицях міста і «dzikim śpiewem»
звертали на себе увагу; «шопку» закінчено ви-
питєм «oczyszczonoj» і kogucim «Не пора» а у
«podnieconych dały się słyszeć nawet okrzyki» «bude-
mo rżaty»...

— **Пожар.** Дня 31. мая в саме полуднє вибух
великий огонь в Виткові коло Радєхова і зни-
щив майже цїле містєчко. Огонь повстав в сто-
долі сєляннина Івана Вергуна. В протягу 10 мі-
нут огонь при сильнім західно-північнім вітрі
обіймив цїле містєчко і церкву, коло якої ура-
товано лишєнь дві вівниці. Всьо згоріло: церква,
з котрої всьо винєсєно крім образу Матєри Бо-
жої в великім вїстари, 19 сєлянських госпо-
дарств, 3 божниці і 99 жидівських домів, разом
121 домів, а крім сєго будинки господарскі д-ра
Павлюка і на станиці жандармерії двох Жидів,
2 корови, 16 штук безрог і багато дробу. Рату-
нок був неможливий. Шкода величєзна.

— **Будова нового театру в Чернівцях.** Надсєв.
будівельний Фельнер прибув в понєдїлок до Чер-
новєць, щоби остаточно полагодити справу бу-
дівлі нового театру. На нарочно скликанім засї-
даню магістрату предложив Фельнер начєрк те-
атру із поємністю для 813 видців. Лєж на-
значєно 35. Театральна будівля має стояти на
значім підвисшеню, щоби могла значно, висту-
пати понад інші будівлі. Плєни зустрїли ся з
цїлковитим одобренєм. Тогож таки дня удали
дєпутация магістрацка до красєвого прєзидєнта,
щоби просити єго о як найшвидше потверженє

плянів, що він і приобіцяв. Театр має займати 1130 м² площі і буде коштувати около 600.000 К.

— **Про мите тіла.** Зanedбане поверховної доладности і чистоти тіла є річ погана; тіло є домом Божої душі, приходить на світ чисте і доладне, і має бути утримуване і плекане чисто. Передовсім треба дбати о чистоту шкіри. Шкіра хоронить тіло від всяких пригод і хоріб; в ній є повно дрібних отворів (пори), котрими дихає тіло, і виділяє в себе непотрібні, зужиті, шкідні матерії. Тому треба шкіру шанувати, аби брудом і започенем не зробила ся скорупою броду, в котрім мусять кинути ся всякі галапаси. Аби шкіру утримати в чистоті, на се сотворив Господь воду. В літі, коли чоловік потить ся дуже, повинні люди купати ся що дня, добре вимиваючи і витираючи шкіру, бо се є конечно потрібне до здоровля. Водна купіль не повинна тревати за довго, а чоловік купаючи ся повинен бути в руху через плаванє, ели вода глуща, або через натиранє шкіри, аби з неї злучили ся парплі, в котрих осідає бруд. А й в зимі повинні люди змивати тіло бодай раз на тиждень, а особливо всі ті часті тіла, де найбільше осідає броду: отже руки, ноги, голову з карком, і пахи, де инакше витворює ся невиносимо вонючий піт. По купелі або вимитю належить шкіру як найскорше обсушити, витираючи ю ручником або яким небудь чистим полотном. Надто не повинен ніхто зносити брудних рук і ніг, а їх вимивати чисто. Господиня працюючи при кухні і при молоці повинна руки мати все чисто, і не жалувати води. Ели шкіра на руках вседе ся, зробить ся хрпаса, треба ю натерти гліцеріною, котру дістане до флячки за пару сотиків в антиці. Гліцеріна є помічна і на опаданні ногі, і лагодить біль з ран. (За д-ром Зайлером).

Русини! Памятайте на народний фонд!

Посмертні оповістки

— Винцентий Долиньский, секретар суду у Львові, упокоїв ся дня 29. мая в 61. році життя. В. в. п.!

Телеграми

з дня 3. червня.

Прага. Тутешні політичні круги думають, що скликанє чеського союму на літню сесию не улягає сумнівови. В злучі з тим стоить подорож кр. маршалка Любковіца до Відня. Союм має зібрати ся дня 14. с. м.

Відень. Будівельний страйк має скінчити ся в поведілок. Над усталенєм платні робітників радить окрема комісія.

Франкфурт. Frankf. Ztg. доносить, що Пенсильвєнська залізниця в Злуч. Державах віддала 1.100 осіб залізничного персоналу.

Надіслане.

окуліст

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординус

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТИЧНА ЛІЧНИЦЯ

Д-ра А. Тарнавського

в Косові, ст. зел. Заболотів (за Коломиєю) отворена від 1. мая до кінця жовтня. 96 (13-15)

„Напівник церковний“

виданий бл. п. Ігнатієм Полотнюком в Перемишлі, можна набувати у тогочасній від адресою: Катерина Полотнюк, вдова по півці катедральній в Станіславові, ул. Собіського ч. 50.

Ціна брошуров. прим. 4 К.
Оправного в пів-полотно 4 К 50 с.
Оправного в полотно 5 К.
Пересилка поштова 60 сот.

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслана“ та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вноситься всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

В книгарні Товариства ім. Шевченка і в книгарні Ставропигійській можна дістати отсі праці видані проф. д-ром Ів. Коначом:

Будучність гімназій. Ціна 1 К.

Партійна політика і морал. Ц. 50 с.

Родинне житє (під розвагу руским „соколицам і паннам“). Ц. 50 с.

Соціалізм, етика і політика (під розвагу „старшим і молодшим“). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

Християнський Календар МІСІОНАРЯ на 1904 рік

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст багатий, ілюстрації гарні. При закупні більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: **Видавництво Чина св. Василя В. в Жовкві.**

Товариство „Просвіта“ у Львові

підняло ся в сім році виданя, якого потреба для всієї нашої суспільности дуже діймаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства „Просвіти“ проф. Юліана Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в цілі їх спопуляризованя. Перша книжка, яко том I. „Рускої письменности“, обнямаючи твори Котляревського, Артемовського-Гулака (межи ними і зовеім ще незнамі) і Гребінки, з портретами і короткими житєписами авторів вже появила ся і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1.50 кор. На пересилку поштовою долучити треба 30 сот. більше. Висилає ся тільки за попереднім надісланем грошей або за побранєм поштовим (Nachnahme).

Позаяк наклад вноситься всего 3000 примірників, проте просимо спішити ся з замовленнями.

Дістати можна в Канцелярії Товариства „Просвіти“ у Львові, Ринок 10.

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Лев Лопатинський.

Сольо терно

оповіданє з льотерійних пригод.

— Ціна 30 сот. —

Набути можна в Ставропигійській книгарні.

Александр Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних жіньських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Прїїзд і відїзд поданий шєла середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—30/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делатина (чер. Коломию 1/2—30/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—30/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів, Копичинь, Гусятина, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеса, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освєнцима
8:10	з Станіславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:25	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезелборца, Пешту	9:30	до Белави, Сокала, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	10:35	до Тернополя, Потутор
10:20	з Рипшева, Любачева	10:45	до Черновель, Делатина, Заліщик, Новоселці
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посл. до Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів, Копичинь, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:45	посл. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вишніць, Керезмезе
1:30	посл. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Сапча, Грималова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посл. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Копичинь, Новоселці (через Жучку, Вишніць)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухалі (від 10/5—30/4 вкл.), Сколього (1/2—30/4 вкл.), Ходорова, Калуща
2:30	посл. з Підволочиск, Одеса, Київ, Грималова, Гусятина, Копичинь, Коломиї	3:30	до Рипшева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухалі (10/5—30/4), Сколього (1/2—30/4)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:30	з Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинь	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбату, Хирова, Пешту, Н. Сапча
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселці і Сучави	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
6:00	з Белави, Сокала, Любачева, Рави рускої	7:05	до Рави рускої, Сокала
6:40	посл. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—30/4), Гусятина, Керезмезе, Калуща	10:05	до Перемишля (1/2—30/4 вкл.), Хирова, Н. Загіря
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Бродова, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делатина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Бродова, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів, Копичинь, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинь, Грималова, Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посл. з Іцкан, Яс, Царгород, Жидачева, Заліщик	12:45	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Сапча
12:31	посл. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посл. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—30/4), Сучави, Кіцмана
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4:10	до Кракова, Відня, Бродова, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освєнцима
	на дворець „Підзамче“		з двірця „Підзамче“
7:20	з Підволочиск, Одеса, Київ і Бродів	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеса, Копичинь, Гусятина, Чорткова
2:15	посл. з Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинь, Чорткова	10:52	до Тернополя, Потутор
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів, Копичинь, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	2:09	посл. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеса, Копичинь, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів, Копичинь, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеса, Бродів
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинь, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:39, 3:00 і 4:30 пополудни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8:5 до 11/9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером, (від 1/5 до 30/4 вкл.), 10:40 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята).
з Ширца 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
з Любича вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїхнїть ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського — 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нїші години від 6 вечер до 5:59 рано обведено рамками. — В місті продає білетн виїзній агенція часописий Н. Ст. Соколовського писані Гансманна 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Красних ч. 5.) уділяє пояснєнь в справах залізничних, продає білетн всенного рода і розклади їздн. в тодішніх урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 пополудни, 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:47 вечер. (від 8:5 до 11/9 вкл.)
до Жовкви 11:10 вечером (що неділі).
до Янова 6:30 рано, 9:15 попол., (від 1/5 до 30/4 вкл.)
1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/4 вкл.) і 5:48 пополудни.
до Ширца 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята),
до Любича вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).